

Jeg hørte, at den socialdemokratiske ordfører, fru Pia Gjellerup, kvitterede for SF's deltagelse i finanslovforhandlingerne og sagde, at der var sendt gode signaler og gode vibrationer, og hvad ved jeg. Det er selvfølgelig altid rart. Men vi havde gerne set lidt mere håndfast sympati for vores forslag, når vi skal til at stemme her i eftermiddag, for at få nogle af dem vedtaget. Det er det, vi i sidste ende er mest optaget af.

Jeg kunne forstå, at fru Pia Gjellerup mente, at der var mange gode forslag – det mener jeg også; det er vi fuldstændig enige i – men fru Pia Gjellerup havde nogle forbehold med hensyn til finansieringen. Lad mig vende tilbage til det lige om et øjeblik.

Hovedlinjen i de forslag, vi har stillet, har været, at vi ville vise, hvordan man kunne gøre meget mere for at bekæmpe arbejdsløsheden i dette samfund, samtidig med at man får løst nogle væsentlige opgaver. Vi har jo masser af sociale opgaver liggende, som trænger til at blive løst. Vi mangler en børnepasningsgaranti. Faktisk har regeringen jo lovet det, men de gennemfører det ikke med de ændringsforslag, de selv kommer med.

Vi har mangel på plejehjemsbyggeri; vi mener, det er en skandale, at så mange ældre skal vente i månedsvis på et sygehus; selv om de er færdige med behandlingen, skal de ligge der i månedsvis og vente, fordi der ikke er nogen plejehjemsplads.

Vi mangler en bedre hjemmehjælp til de ældre.

Vi har ventelister på sygehusene, og det er jo også en urimelig behandling af borgerne i et samfund som vort, at der skal gå flere måneder – ja nogle gange både hele og halve år såmænd – inden man kan få gennemført en operation, som man er skrevet op til.

Det er svært at forstå, at man vælger at prioritere sine ressourcer sådan, samtidig med at der er en stor arbejdsløshed i samfundet.

Tilsvarende har vi masser af miljøopgaver, der ligger og venter på os. Vi skal have ryddet op efter fortidens synder: kemikaliossepladser og sådan noget. Hvorfor lader vi skidtet ligge og sive ned til grundvandet i stedet for at tage fat på det nu, når vi har masser af arbejdsløse, som gerne vil i gang?

Vi skal i gang med en kæmpemæssig miljøomstilling både til et økologisk landbrug og til en miljømæssigt bæredygtig produktion i det hele taget i vores erhvervsliv, i vores energiproduktion osv. Lad os tage fat på de opgaver og

lad os skabe en masse beskæftigelse ved det. Det er jo også en måde, kan man sige, at anvende dagpengene aktivt på. I stedet for at udbetale så mange milliarder kroner passivt uden at få nogen konkret ydelse for dem vil vi meget hellere have, at man målrettet bruger dem på de nævnte områder.

Med den politik kan man også undgå at give vore langtidsledige den behandling, vi i øjeblikket giver dem, hvor de kun får nogle såkaldte svingdørsjob: kommer ind i en kortere periode et sted og så ryger ud igen i den anden ende. Det bliver nu nogle lidt længerevarende tilbud med den aftale, regeringen har lavet på dette område, men det ændrer ikke noget ved det principielle. Det er stadig væk sådan, at medens man er i jobtræningstilbud, tikker uret hen imod faldatoen, det tidspunkt, hvor man ryger ud af sin a-kasse. Vi mener, det er uacceptabelt, at mennesker, der opfylder alle deres forpligtelser, gør alt, hvad de skal, tager de tilbud, de får, og på enhver måde står til rådighed i fuldt omfang, alligevel i den sidste ende mister dagpengere retten.

Derfor har vi stillet forslag om at lave et moratorium, så folk ikke kan falde ud af dagpengesystemet uden egen skyld.

Som jeg var inde på tidligere, mener vi, det er vigtigt at få en bedre fordeling af arbejdet her i vort samfund. Derfor har vi stillet forslag om afspadsering af overarbejde. Vi har stillet forslag om bedre orlovsordninger, så det bliver nemmere at lave en solidarisk arbejdsdeling og bliver nemmere at gå ned i tid og give noget plads for de arbejdsløse.

Tilsvarende har vi foreslået en øget uddannelseskapacitet både i de videregående uddannelser, hvor der jo også er regeringspartier der har været fremme med nogle valgløfter, som de ikke lever op til nu, og i den faglige efteruddannelse, hvor vi mener der er brug for en langt større indsats.

Det har at gøre med, at vi går ind for en bedre fordeling af arbejdet. Gør man det, er man også nødt til at sørge for, at arbejdskraften bliver opkvalificeret, og at de arbejdsløse får nogle ordentlige chancer for at få en uddannelse inden for de fag, hvor der er nogle senere arbejdsmuligheder.

Endelig har vi også foreslået nogle sociale forbedringer. Der er stadig væk nogle i vort samfund, som lever med overførselsindkomst, som er meget lave. F.eks. synes vi, at den laveste sats på efterløn er en meget beskednen indkomst